

fond öfverflyttas på allmänna diskontfonden, eller ock att Riksdagen i sin instruktion för Banko-fullmäktige må medgifva dem rättighet, att vid förefallande behof dit öfverflytta den summa, som kan pröfvas lämplig och på denna fond lättare göras räntebärande.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

J. Jonason,
från Calmar län.

N:o 198.

Af Herr S. Johnson från Jönköpings län: *Om sådan förändring i Kongl. Förordningen den 23 Juli 1869, att innehafvare af augmentsräntor förklaras berättigade samma räntor vid uppborädsstämorna uppbära.*

Enligt Kongl. Maj:ts nådiga Förordning den 23 Juli sistlidet år, angående förändring af grundräntor och kronotionde, har bland annat föreskrifvits att ränta af hemman och lägenheter, som nu är bestämd i vissa persedlar att lösas efter markegångspris, likasom kronotiondespanmålen, skall omsättas i penningar efter beräkning af medelvärdet emellan 1834—1853 årens medelpris samt 1862 års medelmarkegångspris, och med detta värde framgent utgöras; samt att nämnda ränta skall, med några undantag, indragas till Statsverket emot ersättning medelst statsanslag i penningar; och att godtgörelse för sådan indragen ränta, som åtnjutes i och för fullgörandet af något besvär, skall utbetalas vid uppborädsstämma, men ersättning för öfriga indragna räntor utanordnas från Landträneriet inom den 15 Maj hvarje år.

Detta sednare förhållande eger rum med augmentsräntorna, som vid uppborädsstämma uppbäras och till Landträneriet inlevereras, derifrån de sedermera till räntetagarne utanordnas.

De hemman och lägenheter, af hvilka dessa räntor utgå, äro i de flesta fall icke belägna i samma härad som de, till hvilka desamma äro anslagna.

Det torde icke vara obekant med hvilka svårigheter landtbrukaren har att kämpa för att anskaffa de penningebelopp, som erfordras till gäldande af årets kronoutskylder, i synnerhet då dertill kommer att en stor del då måste betala sin kronotiondespanmål, såsom förhållandet är vid de afsutna regementena, och andra tillfälliga vakansafgifter.

Om derföre tillfälle vid uppbördsstämman gäfves för dessa, att då uppbära sina augmentsräntor, skulle en betydlig lättnad derigenom åstadkommas. Detta kunde utan olägenhet ske, om Konungens Befallningshafvande lemnade en bestyrkt förteckning på alla de hemman och lägenheter, af hvilka en sådan ränta utgöres, jemte beloppet, till hvarje häradsskrifvare inom länet, likasom på dem, till hvilka nämnda räntor äro anslagna. Denna förteckning skulle på Häradsskrifvarekontoret sedan ständigt förvaras.

I anledning häraf får jag vördsammast föreslå,

att Riksdagen måtte i underdånig skrifvelse hos Kongl. Maj:t hemställa, att en sådan förändring i ofvannämnda Kongl. Förordning måtte ega rum, att innehafvare af augmentsränta finge densamma vid uppbördsstämma uppbära.

Stockholm den 29 Januari 1870.

S. Johnson,
från Jönköpings län.

N:o 199.

Af Herr S. Johnson från Jönköpings län: *Om bildande af en pensionsfond åt Statens tjenstemän genom innehållande af vissa procent utaf deras löner.*

Som det synes vara lagstiftningens pligt att, såvidt det på densamma beror, framhålla hos Statens tjenstemän en allvarlig omsorg om besparing under tjenstetiden till underhåll vid den tid, då tjensterna af en eller annan orsak frånträdas; så får jag vördsamt föreslå följande:

1:o att 10 procent af alla löner till Statstjenstemän skola innehållas och genom statsförvaltningens försorg, utan någon särskild för-